

Stanimira Caneta Minića i "Minićevu kuću rakije", iz sela Donja Trepča kod Čačka, nije potrebno posebno predstavljati. Poslednjih deset godina njegove rakije su i zvanično ocenjene kao najbolje u zemlji i u svetu, a od kada je na 75. Međunarodnom poljoprivrednom sajmu u Novom Sadu, 2008. godine, njegova rakija ocenjena ocenom 19,20 bodova, postao je i nedostižan.

A kako je počeo tako je i nastavio. Ove godine Minićeve rakije su osvojile prva mesta u na 81. Međunarodnom poljoprivrednom sajmu u Novom Sadu, u maju ove godine; prvo mesto osvojio je i na 11. Međunarodnom ocenjivanju kvaliteta vina i rakija u Knjaževcu; takođe na 17. Smotri rakije, pod nazivom Šumadijska Kraljica u Gornjoj Trepči, opština Čačak; te na 9. Sajmu šljiva u Osečini početkom septembra. Ostala je još jedino ocenjivanje u Topoli u oktobru, pa da zaokruži svih pet međunarodnih takmičenja u našoj zemlji, prvim mestom.

Caneta Minića smo sreli na Kupusijadi u Mrčajevcima, gde je izdvojen od ostalih izлагаča, na počasnom mestu, uz samu binu, izlagao svoje rakije i nagrade, koje je zahvaljujući njihovom kvalitetu, osvojio, diljem naše zemlje. Da li zbog kvaliteta rakija ili što je možda jedini koji je na manifestaciji nešto delio, tek oko njega je stalno bila velika gužva.

Kaže da je došao u komšiluk, da i tu predstavi svoj ovogodišnji novitet, rakiju od kupusa, koja je izazvala pravi bum na Novosadskom poljoprivrednom sajmu 2014.

-Ne možete samo vi iz Futoga, Novog Sada, da pijete ovu rakiju, a da je moji u komšiluku ne probaju - šalio se gospodin Cane.

Došao je da se pohvali svojim zemljacima i da ih kao pravi domaćin posluži, jer je Srbija poznata kao zemlja dobre rakije, a njegova je i ove godina overila sva prva mesta.

Šta je to u rakijama iz „Minićeve kuće rakije“ tako posebno, što se svida i publici i žiriju? Cane Minić na prvo mesto stavlja ljubav, jer ako se ugradi ljubav u sve, onda bude rezultata. Naravno, ima tu i znanja (generacijskog), i dobrog voća (od od starih sorti šljiva, dunje, kruške takiše, kruške viljamovke, drenjine, trnjine, kajsije, breskve, vinogradske šeptelije, trešnje, višnje, dinje...), verovatno dosta toga zavisi i od dobre aparature, a domaćin ne zaboravlja ni gospođu Gordani, koja prati svog supruga na svim njegovim promocijama, festivalima i izložbama, ali je uz njega i kada se rakija peče.

Svake godine iz „Minićeve kuće rakije“ izade po neka nova vrsta (za sada ih je tridesetak). Kada je napravio rakiju od kupusa obećao je sledeće godine nešto novo, i to već čeka, ali još nije spremam da otkrije o čemu se radi.

Ovogodišnju 12. Kupusijadu u Mrčajevcima, Cane Minić ocenio je kao solidnu. Vreme je malo mučilo, ali što se tiče organizacije, a posebno domaćina, ove godine se u toj ulozi našao profesor Miladin Ševarlić, čime je postignut jedan nivo, koji je ovoj manifestaciji, po mišljenju gospodina Caneta, trebao odavno.

Osim rakija, na štandu Minića je bilo i specijalnih kolača, koje je za ovu priliku, u duhu

tradicije, pripremila supruga Goca. Kolač od šljiva sa kojim je vojvoda Stepa prehranio vojsku, kada nije bilo drugog da se jede, i pobedio, još jedan je dokaz da je Srbija opstala zahvaljujući šljivi.

-Recept ne znači ništa ako se ne ugradi u njega ljubav i duša - kaže gospođa Gordana, voljna da ga podeli sa svima. Za kolač su potrebne samo oljuštene šljive, iz kojih je prethodno odstranjena koštica, koje treba dobro prokuvati sa malo šećera, dodati malo projinog brašna, oraha, vanile, sve po volji. Kolač sam napravila pre par godina po sećanju, kako ga je pravila moja majka, i kada sam ga pre tri godine donela na Kupusijadu „svima se sviđao, ali teško da ga je iko prihvatio“ - kaže gospođa Minić.